

عنوان مقاله:

تجلی نظام هستی در فرهنگ و معماری اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پارسا پویا - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی گروه معماری، بوشهر، ایران

جمال الدین مهدی نژاد - استادیار دانشگاه شهید رجایی، گروه معماری، تهران، ایران

باقر کریمی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی گروه معماری، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

در فرهنگ و هنر اسلامی همه اجزا در روندی دائمی و سیری وصف ناپذیر رو به سوی وحدت ذات احدیت دارندهنرمند مسلمان با تفکر در آیات الهی و نگرستن در طبیعت، بنیان جهان بینی خود را استوار می سازد. و آن را چون روحی حیات بخش در آثار خود می دمد، که حاصل آن چیزی نمی تواند باشد جز وحدت درون کثرت و وحدت درون وحدت اما در مقابل این دیدگاه، برخی از متفکران آن را تقلید از طبیعت و امری نا مرتبط با نظام هستی و خالق یگانه و تکررات هستی می دانند. با این وجود همه روزه با پیشرفت علم (در زمینه های فیزیک کوانتوم، زیست شناسی، هندسه و جغرافیا و . . .) اسراری هویدا می شود که هر یک مهر تأییدیست بر وجود خالق یگانه، که این جهان یک واحد کار اوست. از اینرو این نوشتار بر آن شده تا با بهره گیری از کشفیات جدید و فلسفه ی هنر اسلامی، پیوند بین نظام جهان هستی، آیات الهی و فرهنگ و هنر مسلمانان را نشان دهد. در این پژوهش از مطالعات کتابخانه ای، میدانی، تحلیلی و پیمایشی استفاده شده است. که در نهایت اثبات می گردد که تمامی اجزای عالم، از جهان اصغر تا جهان اکبر، از بزرگترین منظومه های شناخته شده تا ریزترین ذرات کشف شده آزمایشگاهی، همگی در ذکر و طواف خالق یگانه می باشند، که فلسفه و ماهیت هنر اسلامی نیز بر گرفته از همین جهان بینی می باشد

کلمات کلیدی:

جهان بینی، بینش اسلامی، علم و توحید، مرکزیت، وحدت، طواف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371977>

